

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119203015
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4119203015.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka B.. U. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., L. II XXXX/XX, zastúpená JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou, so sídlom Bratislava, Javorinská 13 a otec C. G. G. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom Nemecko, O., H. XX, zastúpený Erben & Erben, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mostová 2, o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky aj otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 3. septembra 2021 č. k. 13P/85/2019-1607 v spojení s opravným uznesením zo dňa 11. októbra 2021 č. k. 13P/85/2019-1628 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolacie konanie vo výroku o zverení maloletého: G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX do výchovy matky a zastupovaní maloletého (I.), uložení povinnosti podrobiť sa výchovnému poradenstvu (V.) a plnení si povinnej školskej dochádzky (VI.) **z a s t a v u j e .**

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku stanovenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX (II.) a zročného výživného (III.) **m e n i t a k t o :**

Súd otca zaväzuje prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 250 eur mesačne od 20. 03. 2019 do 20. 07. 2020, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to sumu 900 eur k rukám matky a sumu 350 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech dieťaťa zriadila matka v Slovenskej sporiteľni, a. s., č. účtu: E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXXX, ďalej zaväzuje otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 000 eur mesačne od 21. 07. 2020 do 09. 05. 2022, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15. dňa vopred, a to sumu 750 eur k rukám matky a sumu 250 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa a od 10. 05. 2022 zaväzuje otca platiť na výživu maloletého dieťaťa sumu 900 eur, a to sumu 750 eur k rukám matky a sumu 150 eur na osobitný účet maloletého dieťa.

III. Zročné výživné otca na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 do 31. 05. 2023 činí sumu 11 391,41 eura ako bežné zročné výživné, ktorú sumu súd povoľuje otcovi splácať v splátkach nasledovne:
- prvá splátka 3 000 eur splatná do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,
- druhá splátka 3 000 eur splatná do 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,
- tretia splátka 3 000 eur splatná do 90 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,
- štvrtá splátka 2 391,41 eura splatná do 120 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

Zročné výživné otca na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 do 31. 05. 2023 činí sumu 12 929,01 eura ako sporiaca zložka výživného, ktorú sumu je otec povinný zaplatiť do jedného roka od právoplatnosti tohto rozsudku na osobitný účet maloletého dieťaťa zriadeného matkou.

IV. Súd upravuje styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každý nepárny týždeň kalendárneho roka v piatok od 15.00 hod. do 19.00 hod., v sobotu a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že prvých 15 stretnutí sa zrealizuje v prítomnosti matky. Otec si maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska maloletého dieťaťa a po ukončení styku maloleté dieťa na tom istom mieste matke včas odovzdá. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi včas odovzdať.

Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom telefonicky prostredníctvom videohovoru cez aplikáciu Facetime každý párny týždeň kalendárneho roka v utorok a vo štvrtok od 18.00 do 18.30 hod. s tým, že matka je povinná zabezpečiť formu kontaktu a zabezpečiť prítomnosť maloletého dieťaťa pri uvedenom technicko-komunikačnom prostriedku.

V. Tento rozsudok bude platiť do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/218/2022 vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletému na čas po rozvode.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu nasledovne:

„I. Súd zveruje maloleté dieťa: G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. Súd otca zaväzuje prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 250 eur mesačne od 20. 03. 2019 do 20. 07. 2020, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to sumu 900 eur k rukám matky a sumu 350 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech dieťaťa zriadi matka v lehote do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a ktorého číslo účtu je matka povinná otcovi oznámiť v lehote 3 dní odo dňa jeho zriadenia a zaväzuje otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 000 eur mesačne od 21. 07. 2020, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to sumu 750 eur k rukám matky a sumu 350 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech dieťaťa zriadi matka v lehote do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a ktorého číslo účtu je matka povinná otcovi oznámiť v lehote 3 dní odo dňa jeho zriadenia.

III. Zročné výživné otca na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 do 31. 08. 2021 činí sumu 10 106,09 eura ako bežné zročné výživné, ktorú sumu súd povoľuje otcovi splácať v splátkach nasledovne:
- prvá splátka 3 000 eur splatná do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,
- druhá splátka 3 000 eur splatná do 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,
- tretia splátka 3 000 eur splatná do 90 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,
- štvrtá splátka 1 106,09 eura splatná do 120 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Zročné výživné otca na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 do 31. 08. 2021 činí sumu 8 728,70 eura ako sporiaca zložka výživného, ktorú sumu je otec povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na osobitný účet maloletého dieťaťa zriadeného matkou.

IV. Súd upravuje styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každý prvý plný týždeň kalendárneho mesiaca v piatok od 15:00 hod. do 19:00 hod., v sobotu a v nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že prvých 15 stretnutí sa zrealizuje v prítomnosti matky. Otec si maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska maloletého dieťaťa a po ukončení styku maloleté dieťa na tom istom mieste matke včas odovzdá. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi včas odovzdať. Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom telefonicky prostredníctvom videohovoru cez aplikáciu Facetime každý týždeň kalendárneho roka s výnimkou týždňa kedy sa realizuje osobný styk otca s dieťaťom v utorok a vo štvrtok od 18:00 do 18:30 hod. s tým, že matka je povinná zabezpečiť formu kontaktu a zabezpečiť prítomnosť maloletého dieťaťa pri uvedenom technicko-komunikačnom prostriedku.

V. Súd ukladá maloletému G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu a to prostredníctvom Centra pre deti a rodiny Nitra, DIhá 913, Nitra, ktoré sa bude realizovať v rozsahu 30 hodín. Súd ukladá matke maloletého dieťaťa povinnosť zabezpečiť účasť maloletého dieťaťa na výchovnom opatrení podľa pokynov Centra pre deti a rodiny Nitra.

VI. Súd určuje, že maloletý G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX bude navštevovať a plniť si povinnú školskú dochádzku v E. Q. Z. U. Y. E., so sídlom C.VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil článkom 8 ods. 1 Nariadenia č. 201/2003 ES, čl. 3 písm. b/ Nariadenia Rady č. 4/2009 z 18. 12. 2008, čl. 15 Dohovoru o právomoci a rozhodnom práve, ako aj príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine - § 24 ods. 2, 4, 5, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 2, § 35, § 36 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. d/, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1, ako aj zisteným skutkovým stavom získaným vykonaným dokazovaním.

1.2. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh matky zo dňa 20. 03. 2021 bol podaný dôvodne, preto súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletému G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX. Rodičia maloletého dieťaťa sú manželia, prerušili spolužitie v decembri 2018, odkedy nežijú v spoločnej domácnosti a nezabezpečujú ani starostlivosť o maloleté dieťa. Obaja rodičia sú spôsobilí maloleté dieťa vychovávať a majú záujem o osobnú starostlivosť - matka formou výlučnej osobnej starostlivosti, otec formou striedavej osobnej starostlivosti, preto súd zisťoval, ktoré výchovné prostredie je pre maloleté dieťa po rozchode rodičov najpriateľnejšie a či v zmysle § 24 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine striedavá osobná starostlivosť bude v záujme maloletého dieťaťa. Súd pri rozhodovaní zohľadnil prvoradé hľadisko, ktorým je najlepšie záujem maloletého dieťaťa, do úvahy bral vek maloletého dieťaťa, skutočnosť, že rodičia žijú v rozdielnych štátoch, emocionálnu naviazanosť maloletého na rodičov, intenzitu jeho vzťahu k rodičom, rodičovské kompetencie a dospel k záveru, že striedavú osobnú starostlivosť je potrebné vylúčiť, keď aktuálne nie je v súlade so záujmami maloletého dieťaťa. Súd skonštatoval, že v danom prípade nielen vzdialenosť bydlísk rodičov, ale aj kvalita vzťahu dieťaťa k rodičom a vzájomné vzťahy medzi rodičmi sú dôvodmi diskvalifikujúcimi striedavú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého rozhodol tak, že zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky. Maloleté dieťa je na matku výrazne naviazané (konštatovania psychológov, ktorí s maloletým pracovali). Matka riadne zabezpečuje starostlivosť o dieťa od rozchodu rodičov v roku 2018. Otec bol s výlučnou starostlivosťou matky uzročený po rozchode, pokiaľ nedošlo medzi rodičmi k nezhodám (či už osobného, alebo finančného charakteru). Pri rozhodovaní súd zohľadnil aj názor maloletého dieťaťa, ktorý dieťa vyjadrilo opakovane počas konania. Maloletý jednoznačne preferuje výchovné prostredie matky, jeho vzťah k otcovi je v súčasnosti tak odmietavý, že s otcom sa nechce ani stretávať. Vývoj vzťahu dieťaťa a otca a realizácia ich kontaktov po rozchode rodičov bol aj je stále problematický. Osobné stretnutia otca s dieťaťom od roku 2020 sa nerealizujú, telefonická, resp. komunikácia prostredníctvom videohovoru je tiež značne problematická. Súd skonštatoval, že na vzniknutú situáciu vo vývoji vzťahu dieťaťa k otcovi sú zodpovední obaja rodičia. Na jednej strane to bola nevhodná komunikácia otca počas kontaktov so synom a jeho negativistické vyjadrenie na matku dieťaťa, neprimeraná komunikácia so školou a od 3/2020 neprejavovaný riadny záujem otca o realizáciu osobných kontaktov so synom, napriek upravenému styku neodkladným opatrením. Bola tu aj nedostatočná komunikácia zo strany matky vo vzťahu k otcovi týkajúca sa maloletého dieťaťa, neinformovanie otca o podstatných veciach v živote dieťaťa a po rozhodnutí OS Bratislava I, ktorý zamietol návrat maloletého dieťaťa do Nemecka, boli obavy z únosu dieťaťa neopodstatnené, a preto matka mala podporovať obnovenie vzťahov medzi otcom a dieťaťom.

1.3. Nevyhnutné je vzťah otca s maloletým dieťaťom „znormlizovať“. Súdna úprava styku spolu s nariadeným výchovným opatrením rodičov a maloletému dieťaťu podľa názoru súdu stabilizuje vzájomné vzťahy rodičov po rozchode a pomôže vytvoriť cestu dieťaťa k rodičovi, samozrejme za aktívnej spolupráci aj všetkých subjektov. Súd upravil osobný styk otca s maloletým dieťaťom každý prvý plný týždeň kalendárneho mesiaca v piatok od 15:00 hod. do 19:00 hod., v sobotu a v nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že prvých 15 stretnutí sa zrealizuje v prítomnosti matky. Otec sa bude oprávnené stykať s maloletým dieťaťom aj telefonicky, prostredníctvom videohovoru cez aplikáciu Facetime, každý týždeň kalendárneho roka s výnimkou týždňa, kedy sa realizuje osobný styk otca s dieťaťom, v utorok a vo štvrtok od 18:00 hod. do 18:30 hod. Styk otca s dieťaťom sa počas prvých stretnutí bude realizovať v prítomnosti matky, vzhľadom k tomu, že psychológ po vyšetrení dieťaťa ustálil potrebu matky pri styku a bez jej prítomnosti dieťa odmieta styk. Súbežne so stykom sa bude realizovať aj výchovné opatrenie, pretože rodičia, ak budú aktívne spolupracovať v záujme maloletého dieťaťa, pri správnej príprave a motivácii zo strany matky a vhodnom prístupe zo strany otca, sa môžu kontakty otca s dieťaťom realizovať bez prítomnosti matky, zatiaľ len v uvedenom rozsahu bez prespania. Súd nastavil interval styku otca s dieťaťom, vzhľadom na vzdialenosť ich bydlísk a doterajší vývoj vzťahu tak, aby bol vykonateľný a rozhodnutie nemalo len formálny charakter. Zároveň nariadil

výchovné opatrenie, a to povinnosť rodičom a maloletému dieťaťu podrobiť sa sociálnemu odbornému poradenstvu. Účelom nariadeného psychologického poradenstva - východné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine je u rodičov dieťaťa nadobudnúť schopnosť a pochopenie nutnosti vzájomne spolu komunikovať ohľadne výchovy maloletého dieťaťa, pretože v súčasnej dobe sú vzťahy medzi nimi natoľko nepriateľské a nespracované do akceptujúcej podoby, že sú vážnou prekážkou plnenia rodičovstva. Aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka je zrejmé, že ani rodičom poskytnuté poradenstvo zo strany kolízneho opatrovníka, zamerané na oblasť komunikácie, nebolo dostatočne účinné. Súd výchovné opatrenie uložil nielen rodičom maloletého dieťaťa, ale aj maloletému dieťaťu s poukazom na vývoj situácie v rodine, kedy je dieťa v strede konfliktu záujmov rodičov a situácia je už aktuálne tak vyhrotená, že aj ona potrebuje odbornú pomoc, ktorá sa už na úrovni psychologickú intervencie, ktorú zabezpečovala matka, nerealizuje. Po uplynutí obdobia, na ktoré bolo výchovné opatrenie nariadené, súd zhodnotí účinnosť výchovného opatrenia na základe správy, ktorú mu predloží špecializované zariadenie a podľa jej záverov rozhodne o ďalšom postupe.

1.4. Súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 250 eur mesačne od 20. 03. 2019 do 20. 07. 2019 - sumu 900 eur k rukám matky a sumu 350 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech dieťaťa zriadi matka a sumou 1 000 eur mesačne od 21. 07. 2020, a to sumu 750 eur k rukám matky a sumu 250 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa. Maloletému dieťaťu je potrebné zabezpečiť nielen základné životné potreby, ale aj ostatné potreby súvisiace s vekom dieťaťa a s jeho sociálnym vývojom. U maloletého G. sú to výdavky súvisiace so zabezpečením školských povinností - výdavky na školské učebnice, školské pomôcky, stravné v škole bez ohľadu na to, či navštevuje súkromnú alebo štátu základnú školu, zvýšené výdavky na mimoškolské platené aktivity maloletého - tenis, klubový poplatok, výdavky na tenisové tréningy, športové oblečenie, obuv, ako aj zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť dieťaťa. Súd vychádzal zo zárobkových schopností a možností otca, a to jeho priemerného mesačného príjmu vo výške 13 494,58 eura mesačne brutto (príjem za rok 2019, za rok 2020 otec žiadnym spôsobom nepreukázal), ktoré mu umožňujú prispievať na výživu dieťaťa stanoveným výživným bez toho, aby bola ohrozená jeho životná úroveň pri zohľadnení jeho odôvodnených nákladoch a výdavkoch. Otec sám deklaruje mesačné výdavky v sume viac ako 7 000 eur. Otcom navrhované výživné 405 eur mesačne je absolútne neprimerané k finančnej situácii otca. Otec počas celého súdneho konania odmietal preukazovanie svojho reálneho príjmu, a preto súd jeho snahu vyhodnotil s úmyslom vyhnúť sa plneniu zákonnej vyživovacej povinnosti dieťaťa v takej výške, ako mu to dovoľujú jeho finančné a majetkové pomery. Zohľadnil aj prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v mesiaci 8/2021, pričom otec počas konania tvrdil, že nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Získal tak finančné prostriedky, na ktoré s úsporami, ktoré otec má, súd prihladol pri určovaní výživného. Súd pri určovaní výšky výživného zohľadnil výdavky na maloleté dieťa spojené s návštevou školy v takej výške, ako sú v bežnej štátnej škole. Pokiaľ sa matka rozhodla dieťaťu dopriať nadštandard v oblasti vzdelávania, bez súhlasu otca, časť nákladov - školné bude znášať ona. To však neznamená, že o sumu školného bude otec prispievať na výživu dieťaťa menej ako mu to jeho pomery dovoľujú. Súd určil z výživného časť finančných prostriedkov ako sumu určenú na tvorbu úspor pre maloletého, keďže to umožňujú finančné a majetkové pomery otca, ktorý je schopný prispievať aj na tvorbu úspor. Pri určení výživného súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že otcovi pribudla v priebehu súdneho konania ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu, a preto od 21. 07. 2020 zaviazal otca prispievať na výživu maloletého zníženou sumou s prihladnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Zároveň vyčíslil aj zameškané výživné.

1.5. Rodičia maloletého G. C. B. Y. sa nedohodli vo výbere školského zariadenia, ktoré má dieťa navštevovať. Matka poukazovala na plnú moc, ktorú jej otec dieťaťa udelil a z ktorého vyplývalo právo matky na samostatný výber školy, ktoré má dieťa navštevovať (plná moc zo dňa 28. 01. 2019). Otec poukazoval na odvolanie tejto plnej moci a počas celého konania vyjadroval nesúhlas s výberom školského zariadenia, dozvedel sa to až 4 mesiace po začatí školského roka. Zároveň ho neinformovala o študijných výsledkoch a školských záležitostiach. Matka preferovala základnú školu UNES z dôvodu, že dieťa navštevovalo v tejto inštitúcii aj predškolské zariadenia a má rozšírené vyučovanie cudzích jazykov. Súd pri posudzovaní otázky, ktoré školské zariadenia má dieťa navštevovať, bol prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní záujem maloletého dieťa, ako pri všetkých veciach, ktoré sa týkajú maloletého dieťaťa. V tomto štádiu konania nie je podstatné, či matka mala právo na základe plnej moci dieťa zapísať do školy, alebo nie, ani skutočnosť, či výber školy prejedнала s otcom. Súd zohľadnil záujem dieťaťa a dospel k záveru, že dieťa potrebuje vo svojom živote pokoj, stabilitu, istotu vo všetkých vzťahoch, a keďže situácia v rodinnom prostredí je pre dieťa dlhodobá náročná a stresujúca, zmena školského

zariadenia, ktoré dieťa navštevuje by znamenala ďalší negatívny zásah do života maloletého. Súd riešil túto otázku aj z pohľadu dieťaťa, aby rozhodnutie bolo pre neho čo najmenej zaťažujúce. Maloletý G. navštevuje E. Q. Z. v U. od 9/2020, aktuálne je žiakom 2. ročníka ZŠ a táto škola sa javí ako vhodnejšia k plneniu si jeho povinnej školskej dochádzky, a to aj vzhľadom na sociálne zázemie, sociálne väzby maloletého k E. G. Z., ktorú predtým navštevoval. Pokiaľ súd aj porovnal poskytovanie vzdelania v súkromnej, ako aj v štátnej škole, obe sú spôsobilé poskytnúť maloletému ďalšie náležité vzdelanie. E. Q. Z. ponúka rozšírenú výučbu cudzích jazykov, individuálny prístup k žiakom a je možnosť tu rozvíjať potenciál maloletého dieťaťa nad rozsah základného vzdelania. V danom prípade súd ekonomickú otázku súvisiacu s výberom školy nepovažoval za tak podstatnú ako otec dieťaťa. Prvoradá je stabilita dieťaťa v školskom prostredí pri zachovaní kvality vzdelávania, čo daná škola poskytuje. Posledným, no rovnako dôležitým faktorom bol pri rozhodovaní aj názor maloletého dieťaťa, ktoré opakovane uviedlo v pohovore s kolíznym opatrovníkom, že je v škole spokojný, šťastný, má tam veľa priateľov, rozumie si s nimi, v škole dosahuje dobré študijné výsledky, a vzhľadom aj k týmto skutočnostiam určil, že mal. G. bude navštevovať a plniť si povinnú školskú dochádzku v E. Q. Z. U. Y. E..

1.6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výrokoch II. a III. napadla v zákonnej lehote odvolaním matka, ktorá sa domáhala zmeny a zaviazania otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 250 eur mesačne od 20. 03. 2019, a to sumu 900 eur k rukám matky a sumu 350 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý matka zriadi v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku a ktorého číslo oznámi súdu v lehote 3 dní od jeho zriadenia, a zročné výživné otca na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019, ako aj bežné výživné súd povolí otcovi splácať v 4 mesačných splátkach spolu s bežným výživným. Zročné výživné na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 ako sporiacu zložku výživného súd zaviazal otca zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na osobitný účet maloletého dieťaťa zriadený matkou.

2.1. Namietala, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasí so znížením výživného zo sumy 1 250 eur na sumu 1 000 eur z titulu narodenia druhého dieťaťa otcovi. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal tým, prečo dospel k záveru, že je potrebné znížiť výživné na maloletého G. od 20. 07. 2020, t. j. odo dňa narodenia ďalšieho dieťaťa otcovi. Otcov príjem je dostatočný na to, aby mohol prispievať na výživu dieťaťa bez toho, aby bola tým ohrozená jeho životná úroveň pri zohľadnení jeho odôvodnených mesačných nákladov a výdavkov. Na druhej strane však súd bez ďalšieho logického odôvodnenia pristúpil k zníženiu vyživovacej povinnosti. Má za to, že vznik ďalšej vyživovacej povinnosti na strane otca nie je bez ďalšieho dôvodu na zníženie výživného. Nemôže to byť jediným dôvodom pre zníženie výživného pre maloletého G., najmä pri mesačných príjmoch otca vo výške 15 000 eur brutto, t. j. 13 000 eur netto. Suma 1 250 eur mesačne predstavuje len 9,61% z otcových mesačných netto príjmov. Uvedené percento nemôže nijako ovplyvniť otcove hospodárenie, ani pri narodení jeho ďalšieho dieťaťa. Poukázala na zavádzajúce praktiky otca počas celého konania na prvom stupni, kde odmietol poskytnúť doklady o svojom príjme s odôvodnením, že v takom prípade sa bude aplikovať zákonná domnienka podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, čo by predstavovalo sumu omnoho menšiu ako je otcov skutočný príjem, a to 4 296,60 eura. Otcove účelové konanie rezonovalo celým konaním pred súdom prvej inštancie. Poukázala na rozhodovaciu prax súdov, a to najmä rozsudok OS Bratislava II sp. zn. 59P/29/2020 zo dňa 02. 12. 2019, v ktorom sa súd vyjadril k otázke zníženia výživného z dôvodu vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti. Otcovi, keď sa narodilo druhé maloleté dieťa, bol si plne vedomý toho, že už jedno dieťa má a je zaň rovnako zodpovedný a rovnako aj vedel, že jeho povinnosťou je prispievať na výživu maloletého dieťaťa tak, aby sa plnohodnotne podieľal na jeho výžive a výdavkoch. Domnieva sa, že narodenie ďalšieho dieťaťa nie je dôvod na zníženie výživného pre mal. G., aj vzhľadom na preukázané príjmy otca. Otcovi priam vyplýva povinnosť zabezpečiť si svoje finančné záležitosti tak, aby bol spôsobilý poskytovať riadne výživné. Musí zvažovať svoje kroky aj s ohľadom na svoje prvorodené dieťa G., keďže narodením ďalšieho dieťaťa mu vyživovacia povinnosť voči nemu nezanikla. Otcova životná úroveň aj po splnení si vyživovacej povinnosti je stále veľmi nadštandardná a jeho príjmy sú natoľko dostatočné, že môže zabezpečovať adekvátnu výživu k obom svojim maloletým deťom. V konaní preukázala príjem otca za rok 2016 - 210 609 eur, v roku 2017 - 182 348 eur a v roku 2019 - 144 443 eur, a to založením spoločného daňového priznania. Otec počas konania svoju finančnú situáciu zahmlieval, keď tvrdil, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti a následne predložil kúpnu zmluvu na predaj nehnuteľnosti v Maďarsku. Rovnako počet jeho osobných automobilov bol počas konania nejasný

a rôzne menený. Zníženie výživného o 250 eur mesačne len z dôvodu narodenia ďalšieho dieťaťa otca nie je odôvodnené ani príjmami otca, ani výdavkami na toto novonarodené dieťa. Len leasing otca na viacero osobných motorových vozidiel stojí mesačne podľa výpovede otca viac ako 1 000 eur, nehovoriac o nákladoch na benzín, opravu, údržbu a poisťky.

2.2. Pokiaľ súd vo výroku VI. určil, že mal. G. bude navštevovať a plniť si povinnú školskú dochádzku v E. Q. Z., zásadným spôsobom nesúhlasí s názorom súdu, že školné bude znášať ona. Na jednej strane súd určil, že dieťa má navštevovať základnú školu a matka ho nie je oprávnená prehlásiť na inú školu, avšak školné musí znášať sama. Nie je možné, aby súd zbavil otca povinnosti podieľať sa na nákladoch spojených so školou len preto, že otec neudelil výslovný súhlas so základnou školou. Súd opomenul skutočnosť, že ju splnomocnil na všetky úkony a vyslovene aj na výber základnej školy a zápis maloletého do základnej školy. Uvedené splnomocnenie otec podpísal u nemeckého notára a predmetná plná moc je do dnešného dňa platná a účinná. Otec jej udelil dňa 28. 01. 2019 plnú moc, rovnako ako aj 19. 11. 2018. Otázka platnosti tejto plnej moc bola vyriešená v konaní 2P/13/2019 - OS Bratislava I. Dôvodom na výber základnej školy bola skutočnosť, že maloletý navštevoval materskú školu tiež Z. a išlo o prirodzené pokračovanie. Voči výberu materskej školy otec nemal žiadne výhrady. Dôvodom výberu tak materskej školy Z., ako aj základnej školy Z. bola kvalita výučby anglického jazyka, a keďže otec komunikuje v angličtine, je návšteva tohto zariadenia aj v prospech rozvoja vzájomného vzťahu otca s maloletým.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním aj otec maloletého dieťaťa, ktorý sa domáhal v zmysle § 388 CSP jeho zmeny a zamietnutia návrhu, alternatívne v zmysle § 389 CSP zrušenia veci a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vyslovením právneho názoru, že návrh matky nie je dôvodný, ani uplatňované nároky vo veci výživného, nezodpovedajú opodstatneným potrebám maloletého.

3.1. Vzhľadom na vyjadrenie sudcu, do dnešného dňa mu nebol poskytnutý preklad rozsudku. Napriek tomu, že je zastúpený advokátom, cíti sa postupom súdu ukrátený na svojich právach a povinnostiach a namieta porušenie ust. § 155 CSP, ktoré mu garantuje právo konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku. Svoje odvolanie podáva proti všetkým výrokom napadnutého rozhodnutia s výnimkou rozhodnutia o trovách konania.

- Určenie bežného výživného na stanovenú sumu súdom neobstojí, najmä, ak súd podľa vlastného vyjadrenia uvedeného v rozsudku pri týchto výdavkoch nezohľadnil školné vo výške 450 eur mesačne, ktoré predstavuje najvyššiu výdavkovú položku matkou, predloženou v spise. Poukázal na uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 730/2014, v zmysle ktorého zdôraznil, že určenie výšky výživného na spotrebné náklady dieťaťa nie je bezhraničné, keďže za súčasného právneho stavu nie je možné priznať spotrebné mesačné výživné vo výške vyššej ako sú preukázateľné náklady na dieťa, a to ani v prípade, ak by tok pomery povinného rodiča dovoľovali. Matkou vyčíslené jednotlivé výdavky neboli preukázané, čo do dôvodu nevyhnutnosti, resp. vhodnosti, ani konkrétnej výšky. Otec spochybňuje, že by matka vynakladala na maloletého na hygienu 20 eur + pracie a čistiace prostriedky 20 eur a oblečenie 130 eur mesačne, školské potreby 32 eur mesačne, školskú uniformu vo výške 200 eur ročne, nemčina vo výške 20 eur mesačne, hračky, edukačné pomôcky, knihy vo výške 45 eur mesačne a voľný čas náklady vo výške 30 eur mesačne. Matka si každú jednotlivú výdavkovú položku nadhodnotila. Je absolútne neprimerané, aby mal maloletý náklady na ošatenie, obuv vo výške 150 eur mesačne. Je presvedčený, že matkou predložené vyčíslenie výdavkov neobstojí, keďže je viac ako zrejmé, že slúžia nielen na krytie nevyhnutných potrieb maloletého, ale aj na financovanie výdavkov samotnej matky. Jeho životná úroveň je úplne štandardná, býva v bytovom dome, nedisponuje žiadnym majetkom väčšej hodnoty, nemá žiadne úspory. Celkové náklady na život sú neporovnateľne vyššie ako na Slovensku, keďže býva v Spolkovej republike Bavorsko, ktoré predstavuje jedno z najdrahších miest na život v Európe. Maloletý navštevoval počas svojho pobytu v Nemecku štátne školské zariadenia a ani jeden z rodičov neuvažoval o tom, že by bolo na mieste umiestniť ho do súkromného zariadenia s vysokým školným. Pri ustálení výšky jeho príjmov súd nezohľadnil objektívny pokles, ku ktorému došlo v dôsledku pandemickej situácii, ani pokles v dôsledku práceneschopnosti otca, ktorá nastala v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia otca v dôsledku vzniku popálenín II. a III. stupňa v júli 2021. Jeho príjmy klesli viac ako o 70%, čo súd pri rozhodovaní o výške výživného a zhodnotení jeho majetkových pomerov vôbec nezohľadnil. Súd vychádzal z predložených daňových priznaní za roky 2016, 2017 a 2018, pričom zjavne opomenul vyhodnotiť aj daňové priznanie za rok 2018, ktoré vykazovalo v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi

značný pokles. Súd ďalej nevzal do úvahy vyjadrenia daňového poradcu, ktorý vo svojom vyhlásení uviedol, že nevie poskytnúť aktuálne daňové priznanie, pretože ešte nebolo vypracované, nezohľadnil ani jeho vyjadrenie, že počas pandémie došlo k poklesu príjmov. K týmto skutočnostiam sa chcel vyjadriť na pojednávaní dňa 03. 09. 2021, avšak z dôvodu jeho zdravotnej indispozície nebol schopný pricestovať; napriek tomu súd vo veci pojednával a rozhodol. Je presvedčený, že plnenie rodičovskej povinnosti by nemalo byť len materiálne vyjadrenie v podobe výživného, ale ho treba vnímať vo všetkých súvislostiach. Je neakceptovateľné, aby po finančnej stránke kompenzoval neprimerané predstavy jeho matky bez toho, aby sám mal možnosť podieľať sa na tvorbe základných životných hodnôt maloletého. Ďalej poukázal na to, že súd pri rozhodovaní o výške výživného absolútne nebral do úvahy štátnu sociálnu dávku vo výške 180 eur mesačne, ktorú matka poberá z Nemecka. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 88/2017 zo dňa 19. 03. 2018. Súd preto pri určovaní výživného musí prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov (štátnych dávok). Poukázal na dohodu rodičov zo septembra 2018, kde sa ohľadne výšky výživného dohodli na sume 460 eur + 100 eur na škôlku, ktorú následne až do 5/2020 aj riadne a včas pltil. Keďže matka si bola vedomá jeho možností, nesúhlasila by s určením výživného na sumu 560 eur. Matka tak v čase príchodu na územie SR disponovala mesačnou sumou 730 eur (560 + 170 eur prídavky na dieťa), čo nepochybne muselo stačiť na zabezpečenie výživy pre maloletého. Od počiatku poukazoval na to, že návrh matky bol nedôvodný, keďže výživné vo vzájomne odsúhlasenej výške uhrádzal od momentu, kedy prestali zdieľať spoločnú domácnosť. Výživa maloletého teda nebola žiadnym spôsobom ohrozená.

3.2. Pokiaľ ide o zverenie dieťaťa a styk s maloletým, na rozdiel od matky vidí zmysel života v spoločne strávených chvíľach so svojim synom. V konaní predložil množstvo dôkazov svedčiacich o uvedenom, najmä o tom, že mal v minulosti úprimný záujem na trávení času so svojim synom, a tento, napriek prekážkam zo strany matky, pretrváva. Matka maloletého bez jeho vedomia premiestnila na územie SR a v styku mu je permanentne bránené. Poukazuje na to, že na území Nemecka zo strany prokuratúry sa opätovne prejednáva neoprávnené premiestnenie maloletého na Slovensko, čo mu dáva nádej, že mal. G. sa vráti do Nemecka a bude ho môcť mať vo svojej starostlivosti. Až do momentu, pokiaľ mu matka nezačala brániť v styku s maloletým, bol ich vzťah veľmi vrúcny a blízky. Preto nesúhlasí s rozhodnutím súdu ani v časti upravujúcej zverenie maloletého do starostlivosti matky, ani v časti upravujúcej osobný kontakt so synom. Paušálne obmedzenie jeho práva na styk so synom považuje za neprípustné, pretože v takto oklieštenom čase a de facto aj v priestore, nie je možné vzťah reálne utužovať, nie to ešte rozvíjať. Osobné stretnutie so synom, ak sa má uskutočňovať jedenkrát do mesiaca, je vopred odsúdené na neúspech. Neposkytuje mu žiadnu súčinnosť a podľa možnosti vytvorí dôvody na to, aby sa stretnutie nemohlo realizovať. Súdom určené termíny osobného stretnutia so synom považuje za príliš reštriktívne, ktoré nedávajú možnosť obnoviť pôvodný pekný vzťah medzi ním a maloletým. Matka v dohode v roku 2018 súhlasila s tým, aby s maloletým strávil každý druhý víkend, pričom rodičia maloletého po zrelej úvahe upravili do budúcnosti aj sviatky, prázdniny a Vianoce. V danej situácii, keď už syna nemal možnosť vidieť jeden a pol roka, je neprijateľné, aby súd svojím rozhodnutím vo veci úpravy styku poskytol matke pri izolácii syna od otca ďalšiu podporu. Súd neprihliadol na jeho predložené dôkazy preukazujúce manipulatívne správanie matky, ignorovanie jeho snahy o konštruktívnu komunikáciu ohľadne maloletého, a rovnako súd neprihliadol ani na to, že matka do styku počas tých pár zrealizovaných stretnutí neustále zasahovala svojou prítomnosťou, určením podmienok a nevyžiadanými vstupmi ich rušila, čím sa cieľavedome a vedome podieľala na deštrukcii ich vzťahu, dôvery a náklonnosti maloletého k otcovi. Matka počas celej doby od 3/2019 iniciatívne nadviazala spojenie s otcom len 2x, aby mu umožnila telefonický kontakt so synom. Všetky ostatné razy musel kontaktovať maloletého sám neúspešne. Je teda nepochybné, že matka nemá žiaden záujem na tom, aby maloletý ostal v styku s vlastným otcom - či už osobne, alebo aspoň dištančne, prostredníctvom videohovorov. Žiaľ, rozhodnutie súdu ohľadne osobného styku je v tomto smere nekritický a nedôvodne napomáha matke v udržaní tohto nežiaduceho stavu a je v absolútnom rozpore so záujmami maloletého, ktorý je takouto úpravou ukrátený o možnosť častejšieho kontaktu s otcom, teda o pozornosť, starostlivosť a záujem druhého rodiča. V tejto súvislosti poukázal aj na nález ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 321/2015. Otec je presvedčený, že jedine častou možnosťou kontaktov a ich realizovaním môže dôjsť k náprave vzťahu a postoja maloletého voči nemu. Pokiaľ súd poukazoval, resp. konštatoval, že osobný styk sa od 3/2020 nerealizoval, dospel k tomu bez toho, aby vyhodnotil v širších súvislostiach a zohľadnil skutočné dôvody, prečo návštevy ustali. Neprihliadol na to, že matka s ním absolútne nekomunikuje, a preto je nemožné, aby si prostredníctvom nej dohodol možnosť stretávať sa s maloletým. Súd ním popísané zmarené víkendy, ako aj ním predložené prehľady zmarených

pokusov o nadviazanie telefonického kontaktu zhodnotil strohým konštatovaním, že otec od 3/2020 riadne neprejavoval záujem o maloletého.

3.3. V súvislosti s otázkou, v ktorom školskom zariadení si má maloletý plniť povinný školskú dochádzku, poukazuje na svoje vyjadrenie zo dňa 10. 08. 2021, avšak argumenty v ňom uvedené súd nebral absolútne do úvahy. E. Q. Z. ho dlhodobo ignoruje a odmieta ho akceptovať ako zákonného zástupcu. Nemá v predmetnú inštitúciu žiadnu dôveru, keďže dlhodobo koná v rozpore so Školským zákonom a na jeho podnety nereaguje. Opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ spolu v minulosti žili, nikdy neuvažovali nad súkromným zariadením, keďže to nepovažovali za vhodné a tiež to nezodpovedalo ich životnej úrovni. Svojevoľné rozhodnutie matky ohľadne výberu školy vníma ako snahu o pomstu voči jeho osobe, ktorú matka realizuje prostredníctvom syna v podobe maximalizácie výdavkov a súčasne snahu o naplnenie jej vlastných nenaplnených ambícií.

3.4. V súvislosti s nariadeným výchovným opatrením, ktorému sa má podrobiť vo forme sociálneho a odborného poradenstva, uvádza, že v súčasnosti na takýto postup nevidí žiaden dôvod. Opakovane pracovníkov SPODaSP žiadal, aby ho v predmetnej veci vypočuli a poskytli súčinnosť. V priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že je to práve matka, ktorá s ním nekomunikuje a jeho vylúčením z rozhodovania a informovania vo veciach týkajúcich sa maloletého ho de facto neuznáva ako rovnocenného partnera a rodiča ich spoločného dieťaťa. On si svoje povinnosti v zmysle predchádzajúcej dohody s matkou plnil. O potrebe matkou vykonštruovaného návrhu zvýšenia výživného nebol informovaný, tak ako nebol informovaný o iných zásadných skutočnostiach v živote maloletého od momentu, kedy ho matka priviedla na územie SR. Je presvedčený, že poradenstvo by malo byť poskytnuté predovšetkým samotnej matke, aby lepšie pochopila úlohu druhého rodiča v živote dieťaťa a naučila sa ju akceptovať. Matka vníma maloletého ako nástroj pomsty voči nemu a predovšetkým vďaka jej odmietavému nastaveniu sa maloletý ocitol v súčasnej situácii, kedy sa pre jeho agresívne správanie a vulgárne gestá, veku neprimerané výroky, musí podrobovať opakovanému odbornému dohľadu a poradenstvu. Mrzí ho, že syn musí byť podrobovaný psychologickému poradenstvu a zdieľať negatívne nastavenie matky. Poukázal na to, že po opustení spoločnej domácnosti na jeseň 2018 maloletý situáciu dobre zvládol, ako to vyplýva z matkou predloženého vyjadrenia jeho učiteľiek zo škôlky. Je preto nepochybné, že príčinou jeho ťažkostí a problémov treba hľadať v neracionálnych rozhodnutiach matky, ktorá náhlou a s otcom nekonzultovanou zmenou spôsobila v živote maloletého naštrbenie rodinných vzťahov, vzájomnej dôvery, ako aj ohrozenia jeho istôt. Maloletý bol s ním až do februára 2019 takmer v dennom kontakte, no momentom neoprávneného presťahovania na Slovensko, sa stal v dôsledku vyjadrení matky paradoxne únoscom detí, nebezpečný a nežiadúci prvok, nehodný kontaktu s vlastným dieťaťom. Na nevhodný prístup bola matka zo strany orgánov SPODaSK opakovane upozorňovaná, napriek tomu však nevykonala žiadne korcky, ktoré by k udržiavaniu kontaktu otca so synom prispeli. Z uvedeného dôvodu je namieste, aby bolo výchovné opatrenie nariadené predovšetkým samotnej matke, ktorá má evidentný problém s tým, že sa otec aj napriek prekážkam z jej strany o svojho syna aktívne zaujíma.

4. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol k podaným odvolaniam oboch rodičov, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia na pojednávaní dňa 27. 07. 2021 a 03. 09. 2021, ako aj písomných správ. Má za to, že odvolania rodičov neboli podané dôvodne, a preto ich navrhuje zamietnuť. Pokiaľ bolo otcovi uložené podieľať sa na realizácii výchovného opatrenia, navrhujú, aby si zabezpečil tlmočníka z nemeckého jazyku na časť poskytovania odborného poradenstva. V prípade, ak nebude zo strany súdu možné zaviazat' otca zabezpečením tlmočníka na čas poskytovania odborného poradenstva a z toho dôvodu nebude možné uloženie výchovného opatrenia realizovať, navrhuje, aby súd uložil výchovné opatrenie povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému poradenstvu maloletému dieťaťu s tým, že toto sa bude realizovať v CDR Nitra v rozsahu 20 hodín. Súd tiež uloží matke maloletého dieťaťa, aby zabezpečila prítomnosť maloletého dieťaťa na tomto výchovnom opatrení v stanovenom čase podľa pokynov CDR Nitra.

5. K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec, ktorý uviedol, že v plnom rozsahu odkazuje na svoje odvolanie zo dňa 26. 10. 2021. Uviedol, že je nepochybné, že súd v čase prijatia rozhodnutia určenia výživného nevychádzal zo spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Na druhej strane, súd pri určení výšky výživného vychádzal zo zjavne nereálnych a zo strany matky hyperbolizovaných jeho príjmov a správne prihliadol na ďalšiu vyživovaciu povinnosť, t. j. narodenie ďalšieho dieťaťa. Výživa maloletého je a vždy bola aj jeho príčinou dobre zabezpečená, a teda narodením ďalšieho

dieťaťa nie je G. v uspokojovaní svojich opodstatnených potrieb nijako ukrátený. Narodenie ďalšieho dieťaťa do jeho rodiny samozrejme malo a bude mať nepochybne dopad aj na jeho rodinný rozpočet a nezohľadnenie takto významnej skutočnosti by viedlo k neprimeranému zvýhodneniu maloletého voči mladšiemu súrodencovi. Požiadavky matky, tak ako ich deklarovala v priebehu konania a v podanom odvolaní, sú zjavne nereálne, keďže tvrdí, že na zabezpečenie potrieb maloletého jej nepostačuje súdom priznaná suma bežného výživného vo výške 750 eur mesačne + 200 eur z titulu prídavkov na dieťa. Opätovne poukázal na fakt, že splnomocnenie bolo ním opakovane odvolané. Už samotným iniciovaním konania o návrat maloletého namietal platnosť udeleného splnomocnenia a toto poprel aj osobne v priebehu samotného konania. Aj s poukazom na tvrdené skutočnosti počas konania považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v otázke, t. j. že matka má znášať náklady v podobe škólného sama, keďže sa rozhodla dieťaťu dopriať nadštandard v oblasti vzdelávania bez jeho súhlasu. Bližšie poukazuje na svoju argumentáciu uvedenú v podanom odvolaní.

6. K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá poukázala na dôvody uvedené vo svojom odvolaní a opätovne žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výrokoch I., IV., V., VI. a VII. potvrdil a výroky II. a III. zmenil tak, že otca zaviazže prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 250 eur mesačne od 20. 03. 2019, a to sumu 900 eur k jej rukám a sumu 350 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa. Zároveň žiadala vyčíslené zročné výživné za obdobie od 20. 03. 2019 ako bežné výživné povoliť otcovi splácať v 4 mesačných splátkach spolu s bežným výživným, a zročné výživné na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 ako sporiacu zložku výživného zaviazat' otca zaplatiť na osobitný účet, ktorý zriadila maloletému, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázala na účelové konanie otca, ktorý na územie SR nepricestoval a o kontakt s maloletým sa od februára 2020 nepokúsil, napriek tomu, že úpravu styku môže realizovať prostredníctvom vydaného neodkladného opatrenia. Rovnako sa nedostavoval nielen na súdne pojednávania stanovené súdom, ale ani na výsluch prostredníctvom dožiadaného súdu.

A/ Pokiaľ ide o stanovenie výšky výživného, pokiaľ otec poukazuje na rozhodnutie českého súdu IV. ÚS 650/015, uviedla, že uvedené rozhodnutie nie je použiteľné na výšku výživného určenej v tomto prípade, ktorá je približne 15% zo sumy, na ktorú otec poukazuje vo svojom odvolaní. Suma sporenia určená pre maloletého je jednoznačne taká, aby umožňovala dieťaťu štúdium, na zabezpečenie bývania bude nedostatočná. Pokiaľ otec poukazyval vo svojom podaní zo dňa 09. 08. 2021 na svoje výdavky, ktoré vyčíslil, a tým ukázal súdu svoju životnú úroveň, jeho údaje o vlastníctve osobných automobilov a nákladov na ne, sa rozchádzajú s jeho výpoveďou pred nemeckým súdom, kde uvádza, že vlastní Ford Mustang v hodnote 25 000 až 30 000 eur, BMW X5 a jednu Škodu. Otec na druhej strane namietal mesačný výdavok pre maloletého na oblečenie a obuv, spolu vo výške 130 eur mesačne, pričom sám uvádza na vlastné ošatenie len sumu 250 eur mesačne, pričom otec nerastie a nemá potrebu kupovať si každý rok zimnú obuv, zimnú bundu a všetko oblečenie ako v prípade maloletého. Pokiaľ otec poukazuje na nepodpísanú rodičovskú dohodu, kde odkazuje na výšku výživného, k uvedenému uviedla, že nešlo o žiadnu rodičovskú dohodu, ale len o návrh otca na jej uzatvorenie, s ktorým nesúhlasila. Uvedená dohoda nebola schválená žiadnym súdom, ani v Nemecku, ani v SR, nie je vykonateľná a rodičmi nebola podpísaná. Otec počas celého konania svoju finančnú situáciu zahmlieval, keď uvádzal, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, neskôr predložil zmluvu na predaj nehnuteľnosti v Maďarsku. Výšku príjmov odmietal zdokladovať, až po tom, čo ona predložila na pojednávaní dňa 22. 07. 2021 daňové priznanie podávané spoločne s otcom, následne potom predložil aj daňové priznanie z roku 2019. Faktom stále zostáva, že preukázaný posledný príjem otca za rok 2019 je vo výške 161 935 eur ročne, t. j. 13 494 eur mesačne. Stanovené výživné vo výške 1 250 eur predstavuje 9,61% z príjmu otca, čiže je určené pod súdnou praxou zaužívanou hranicou 20% až 30% z príjmu povinného.

B/ K styku otca s maloletým a k výchovnému opatreniu uviedla, že otec dobrovoľne, aj napriek tomu, že má súdom upravený styk s maloletým a obmedzenia kvôli pandémie boli viackrát uvoľňované od začiatku roka, t. j. od 3/2021 na Slovensku za maloletým neprišiel ani raz a ani raz ho nenavštívil. Uvedené samé svedčí o záujme otca o maloletého. Otec sa len účelovo skrýva za údajné objektívne dôvody, avšak tieto nemožno nazvať objektívnymi, keďže cestovanie v rámci EÚ bolo osobitne po zavedení Covid pasov úplne uvoľnené. Od príchodu maloletého na územie SR otec pricestoval len 3x na územie SR výlučne pre účely realizácie kontaktu s maloletým (od roku 2019, t. j. za 3 roky). Na druhej strane, otec neváha ju obviňovať zo zmarenia kontaktov. Faktom teda zostáva, že maloletý mal za posledné 3 roky kontakt s otcom naozaj minimálne, s výnimkou kontaktov realizovaných diaľkovo, t. j. formou videohovorov. Preto považuje za potrebné kontakty medzi otcom, ak by mal teda záujem realizovať postupne aj nariadené

výchovné opatrenie, ktoré môže tomuto napomôcť, samozrejme za podmienky, že otec sa ho bude zúčastňovať.

V neposlednom rade poukázala na to, že maloletý sa odmieta s otcom stretávať, je to jeho vlastná vôľa, ktorá pramení zo správania otca k nemu. Zároveň uviedla, že maloletý nemá ani doma, ani v škole žiadne výchovné problémy. Má za to, že súd správne určil rozsah kontaktov otca s maloletým a tento považuje, vzhľadom na aktuálny vzťah maloletého k otcovi, za dostatočný. V aktuálnej situácii je nevyhnutné, aby maloletý opäť nadviazal s otcom bližší kontakt, pokiaľ bude mať on skutočný záujem. Myslí si však, že by bolo najvhodnejšie uložiť výchovné opatrenie len rodičom za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie a až potom následne do tohto procesu zapojiť aj dieťa.

C/ Pokiaľ ide o výber školského zariadenia, dôvodom na výber základnej školy bola skutočnosť, že maloletý navštevoval materskú školu tiež Z. a išlo o prirodzené pokračovanie. Voči výberu materskej školy otec nemal žiadne výhrady. Maloletý je v základnej škole spokojný, stabilizovaný a otec by mal uvedené rešpektovať. Otec do marca 2021 žiadal, aby maloletý nenavštevoval žiadnu základnú školu, čo uvádzal vo svojich e-mailech. Až v podaní zo dňa 24. 03. 2021 uviedol, že by súhlasil s návštevou štátnej Q. školy v M.. Matka však s touto školou nesúhlasila, pretože v danom období maloletý už bol v druhom polroku 1. triedy. Pokiaľ otec poukazoval na to, že OS Bratislava I nekoná vo veci výkonu rozhodnutia, uviedla, že súd vytyčil viaceré termíny pojednávania, avšak otec žiadal o odročenie.

7. K podanému vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec, ktorý v plnom rozsahu odkázal na argumenty vyjadrené v priebehu konania na súde prvej inštancie, ako aj na dôkazy predložené v konaní. Poukázal na to, že kolízny opatrovník nebol v konaní z jeho pohľadu dostatočne aktívny a nie vždy konal so záujmami maloletého. Opakovane žiadal kolízneho opatrovníka o zabezpečenie súčinnosti pri výkone styku s maloletým, ako aj vypočutie za účelom objasnenia skutočností týkajúcich sa maloletého, pričom zdôrazňuje, že má úprimný záujem o maloletého a chce byť napriek vzdialenosti významnou súčasťou jeho života.

8. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec, ktorý uviedol, že zotrúva na svojom odvolaní zo dňa 26. 10. 2021 a návrhoch v ňom uvedených. Tvrdenia matky uvedené v podanom vyjadrení považuje za očierňovanie jeho osoby, nezakladajú sa na pravde a sú v rozpore so skutočnosťou a ním predloženými dôkazmi. Opätovne poukázal podrobne na jeho zárobkové pomery, ďalej na to, že pracovnú činnosť od júla 2021 nebol schopný plnohodnotne vykonávať v dôsledku zranenia (rozsiahle popáleniny končatiny) a predchádzajúci rok 2020 bol vo veľkej miere, čo do počtu uzavretých nových zmlúv, negatívne poznačený prepuknutím pandémie. Nie je mu zrejmé, akým spôsobom matka dospela k záveru, že jeho čistý mesačný príjem predstavuje 13 494 eur. Opomenula zohľadniť progresívne zdanenie príjmu, ktoré sa uplatňuje na území Nemecka. V roku 2019 bol jeho príjem zaťažený sadzbou dane na úrovni 42%. Prostredníctvom daňového priznania za rok 2018 sa snažil poukázať na to, že jeho príjmy vykazujú medziročne veľké rozdiely, a nie je preto možné vychádzať z ojedinele úspešných rokov. Súd však túto skutočnosť pri rozhodovaní nezohľadnil, avšak prekvapivo prihliadol na príjmy za roky 2016 a 2017. Zohľadnil však pokles jeho príjmov za roky 2020 a 2021.

8.1. Poukazuje na 5 zmlavených stretnutí (víkendov v období január až marec 2020) vo svojom podaní z 28. 10. 2020, kedy sa dostavil do M. a matka mu styk v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia neumožnila. Rovnako poukázal na to, že matka za účelom zmlavenia stretnutia počas posledných 6 mesiacov 3x argumentovala údajnou povinnosťou izolácie (karanténou) a bez predchádzajúceho upozornenia bola otcovi prislúchajúci víkend s maloletým na dovolenke v zahraničí. Počas iných pokusov o stretnutie, telefón ani nezdvihla. Akákoľvek jeho snaha o komunikáciu s matkou ohľadne maloletého je dlhodobo neúspešná, keďže matka na jeho SMS nikdy nereaguje. Matka si svoju informačnú povinnosť plní len v nevyhnutnej miere 2x mesačne, napriek formálnej snahe matky o prezentáciu, že je ochotná vyjsť mu v ústrety, práve opak je pravdou, keď k umožneniu stretnutí so synom nedochádzalo, požiadal o úradnú reguláciu kontaktov so synom. Pokiaľ by bolo stretávanie so synom bezproblémové, nemal by najmenší dôvod podávať opakovane trestné oznámenie, ani návrh na výkon rozhodnutia. Práve z dôvodu, že matka ho o maloletom vôbec neinformovala, bolo aj z úradnej moci uznesením zo dňa 07. 03. 2021 vo forme neodkladného opatrenia nariadené, aby ho informovala o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa maloletého. Pokiaľ by matka mala skutočný a úprimný záujem, aby si maloletý zachoval dobrú úroveň jeho druhého rodného jazyka - nemčiny, nebránila by v kontakte s ním. Aj naďalej má záujem komunikovať s maloletým v nemčine, keďže ide o jazyk, v ktorom s ním maloletý komunikuje od narodenia. Matka na druhej strane požaduje pre maloletého neprimerane vysoké výživné, čím ho

v porovnaní s ďalšími jeho deťmi neopodstatnene zvýhodňuje, hoci všetky deti sú si rovné z hľadiska vyživovacej povinnosti.

8.2. Pokiaľ ide o výber školského zariadenia, opätovne poukazuje na svoje vyjadrenia, kde namietal, že matka bez jeho súhlasu a vedomia vybrala súkromnú jazykovú školu. Považuje za nepravdivé tvrdenia matky, že údajne až do marca 2021 žiadal, aby maloletý nenavštevoval žiadnu základnú školu. Pokiaľ matka naďalej opakovane tvrdí, že plnomocenstvo je stále platné, koná tak vedome v rozpore s jeho opakovane prejavenu vôľou.

9. Otec svoje vyjadrenie doplnil podaním zo dňa 06. 12. 2021, kde uviedol, že v zmysle neodkladného opatrenia mal možnosť cez víkend (40. kalendárny týždeň) na styk s maloletým, pokúsil sa preto s ním aspoň telefonicky spojiť. Matka však jednostranne reguluje styk tým spôsobom, že mu umožňuje skontaktovať sa s maloletým jedine cez víkendy, kedy má nárok na osobný styk, t. j. každé 2 týždne v presne vymedzených hodinách. Otec do spisu založil nahrávky dvoch hovorov, z ktorých je zrejmé, že matka do týchto hovorov neustále zasahuje. Vyjadrenia maloletého, ktorý opakuje „otec je zlý, robil zlé veci, je hlúpy a vo všetkom klame“ sú vyjadrenia a názory, ktoré maloletý nekriticky prevzal od svojej matky. Z uvedených hovorov vyplýva, že matka nijakým spôsobom nepodporuje jeho kontakt s maloletým a svojimi priamymi - či vstupmi do konverzácie, alebo svojím konaním - deklaruje, že tento kontakt nie je žiaduci.

10. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka podaním zo dňa 02. 02. 2022 (č. I. 1724). Poukázala na aktuálnu situáciu a uviedla, že otec sa na kontakty s maloletým stále nedostavuje a videohovory s maloletým prebiehajú pravidelne. Otec hradí bežné výživné na jej účet vo výške 750 eur mesačne, na tvorbu úspor zatiaľ neprispieva, napriek tomu, že zriadila maloleťmu účet a číslo tohto účtu oznámila otcovi formou e-mailu. Pokiaľ ide o stanovenie výšky výživného, tak ako uviedla v predchádzajúcich podaniach, otec iba na rôzne poistky a motorové vozidlá vynakladá viac ako na maloletého. Podľa popisu výdavkov otca je zrejmé, že jeho životná úroveň je nadštandardná. Rovnako podľa založenej kúpnej zmluvy vlastní minimálne 14 000 eur v úsporách z predaja nehnuteľnosti v Maďarsku. Otec jednoznačne klame o výške skutočných príjmov, o svojich majetkových pomeroch s cieľom vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti v sume, ktorá je v záujme maloletého. Poukázala na svoj príjem vo výške 800 eur brutto, pričom nemá vlastné bývanie a nemá vyriešenú ani bytovú otázku, preto býva s maloletým u svojich rodičov. Pokiaľ ide o vyjadrenie otca k jej vyjadreniu styku s maloletým, k tomuto uvádza, že posledné stretnutie otca s maloletým sa uskutočnilo približne pred 2 rokmi. Pokiaľ ide o telefonické kontakty, tieto prebiehajú pravidelne, komunikácia s otcom však nie je jednoduchá, a preto je nevyhnutné, aby psychologické poradenstvo prebiehalo práve na úrovni smerom k otcovi, pretože nemá význam len vo vzťahu k maloleťmu. Aktuálny vzťah otca s maloletým je predovšetkým odrazom otcovho správania. Otec do dnešného dňa neurobil nič pozitívne pre to, aby ho maloletý ako otca začal uznávať a chcel s ním tráviť čas. Pokiaľ ide o výber školského zariadenia, poukazuje na svoje doterajšie vyjadrenie a uvádza, že otec ju splnomocnil na všetky úkony, výslovne na výber základnej školy a zápis maloletého do základnej školy. Je v možnostiach otca podieľať sa na týchto nákladoch a nevidí dôvod, prečo by tieto výdavky spojené so školou mala znášať ona sama. Pokiaľ ide o nariadené odborné poradenstvo, toto je za účelom obnovy vzťahu otca s maloletým a nápravy komunikácie medzi rodičmi dôvodné. Trvá na tom, aby sa poradenstvo uskutočňovalo s celou rodinou alebo vôbec. V žiadnom prípade nesúhlasí s tým, aby maloletý sa opäť vystavoval stresu a v žiadnom prípade nesúhlasí, aby sa sám zúčastňoval poradenstva.

11. Podaním zo dňa 28. 02. 2022 (č. I. 1735) matka oznámila nové skutočnosti. Uviedla, že 26. 02. 2022 sa uskutočnil telefonát otca s maloletým. V tomto telefonáte sa otec vyjadroval k napadnutiu Ukrajiny Ruskom. Maloletého vyjadrenie otca veľmi zasiahlo, strašne sa vydesil a plakal. Situáciu ohľadne vojny na Ukrajine maloletý vníma veľmi citlivo a uvedené vyjadrenie otca bolo pre maloletého šokom.

12. Podaním zo dňa 20. 05. 2022 (č. I. 1742) otec oznámil zmenu pomerov na jeho strane, vzhľadom na to, že dňa 10. 05. 2022 sa mu narodilo v partnerskom vzťahu s jeho družkou Y. E. ďalšie, v poradí tretie dieťa - syn C.. Má za to, že vznik ďalšej vyživovacej povinnosti je zmenou pomerov na jeho strane a má bezprostredný a nepopierateľný dopad na určenie výšky výživného voči jeho prvonarodenému dieťaťu - maloleťmu G..

13. Podaním zo dňa 30. 06. 2022 sa otec opätovne vyjadril k vyjadreniam matky zo dňa 02. 02. 2022 a 28. 02. 2022. Otec sa opätovne vyjadril k jeho vzťahu s maloletým, k podávaniu informácií o maloletom, k výživnému a k splnomocneniu na výber školy. Poukázal na vznik ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému synovi C. a do súdneho spisu predložil rodný list maloletého dieťaťa.

14. Podaním zo dňa 12. 08. 2022 otec oznámil súdu, že jeho manželstvo s matkou maloletého bolo rozhodnutím Okresného súdu v Mníchove ku dňu 14. 07. 2022 právoplatne rozvedené. Súčasne poukázal na majetkovo-právne vysporiadanie, v ktorom sa s matkou dohodol na tom, že jej uhradí sumu 42 500 eur v dvoch splátkach. Keďže matka s touto sumou súhlasila, táto čiastka odzrkadlila reálnu výšku jeho majetku a príjmov. Žiadal pri posudzovaní jeho reálnych príjmov prihliadnuť na dva významné fakty, a to najmä na mimoriadne vysoké náklady na život v Bavorsku a tiež na skutočnosť, že otcovi vznikli medzičasom ďalšie dve vyživovacie povinnosti. V súvislosti s výchovným opatrením, tak ako bolo nariadené súdom prvej inštancie, uvádza, že poradenstvu sa podrobí v rozsahu určenom súdom, keďže sa k tejto povinnosti zaviazal aj v rozvodovom konaní a záväzok mieni splniť.

15. Podaním zo dňa 20. 10. 2022 (č. I. 1790) otec informoval súd o tom, že telefonický kontakt s maloletou sa vinou matky prakticky nerealizuje. Tento odmietavý postoj matky je pre neho neakceptovateľný a svedčí o tom, že ho vníma len ako platiteľa výživného, a nie ako plnohodnotného rodiča. Uviedol, že súdom stanovenú povinnosť týkajúcu sa uhrádzania výživného na maloletého plní vždy riadne a včas. Zároveň žiadal, aby súd v predmetnom konaní pokračoval bez zbytočných prietahov.

16. K vyjadreniu otca sa podaním zo dňa 18. 11. 2022 (č. I. 1813) vyjadrila matka, ktorá zdôraznila, že otec od marca 2020 neprejavil záujem o osobné stretnutie s maloletým. Z tohto dôvodu nie je ani možné stretávanie maloletého s otcom bez jej prítomnosti ako tretej osoby. Svoju informačnú povinnosť ohľadom maloletého si plní, tak ako má určené uznesením zo dňa 17. 03. 2021. Otec sa nesprávne k maloletému pekne, a preto je zrejmé, že za kvalitu vzťahu s maloletým je do veľkej miery zodpovedný on sám. Pokiaľ otec popiera, že sa nevhodne vyjadroval v súvislosti s vojnou a územím Slovenskej republiky, uviedla, že súdu dňa 28. 02. 2022 oznamovala túto skutočnosť a z prepisu, ktorý predložila súdu, sú jasné vyjadrenia otca. Pokiaľ otec oznámil novú skutočnosť, a to narodenie tretieho dieťaťa - syna C., podľa jej názoru táto skutočnosť nie je dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti. Je presvedčená o tom, že vznik ďalšej vyživovacej povinnosti na strane otca znamená len zmenu pomerov na jeho strane, čo je len základným predpokladom na to, aby súd vôbec mohol rozhodovať o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Táto zmena by však nemala automaticky mať za následok zníženie výživného. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok OS Bratislava II sp. zn. 59P/29/2019 zo dňa 02. 02. 2019, rozsudok KS v Bratislave 11CoP/383/2014 zo dňa 27. 01. 2015, ako aj ďalšie rozhodnutia súdov. S odkazom na uvedené rozhodnutia má za to, že otcovi vyplýva povinnosť zabezpečiť si svoje finančné záležitosti tak, aby bol spôsobilý poskytovať riadne výživné. Otec musí vždy zvažovať svoje kroky aj s ohľadom na svoje prvonarodené dieťa G., keďže narodením ďalšieho dieťaťa mu vyživovacia povinnosť voči nemu nezanikla.

17. Otec podaním zo dňa 06. 12. 2021 (č. I. 1832) podal znovu vyjadrenie vo veci, v ktorom sa vyjadroval ohľadne zaslania balíčka maloletému z príležitosti jeho 9-tich narodenín. Matka však doručenie zásielky zmarila.

17.1. Pokiaľ ide o majetkové vyrovnanie s matkou maloletého po rozvoze, čerpá úver, ktorý aktuálne zaťažuje jeho rodinný rozpočet, o čom predkladá aj potvrdenie. Pokiaľ ide o daňové priznania, tieto nevytvádzajú objektívne o jeho skutočnom príjme, nakoľko časť provízií je v dôsledku stornovaných zmlúv povinný Allianz v nasledujúcich rokoch vždy vrátiť. Opakovane zdôraznil, že jeho príjem podlieha zdaneniu na úrovni 42%, čo nebolo pri posudzovaní jeho príjmov absolútne zohľadnené. Bol nútený hľadať nový nájom, pričom od 01. 01. 2023 bude uhrádzať mesačné platby spojené s bývaním vo výške 2 150 eur/nájomné + 70 eur pre nájom za jedno parkovacie miesto + 350 eur preddavok na prevádzkové náklady, v súhrne 2 570 eur. V uvedenej platbe ešte nie sú zahrnuté preddavkové platby za elektrickú energiu vo výške 500 eur. Zdôraznil, že pri stanovení výživného je potrebné prihliadnuť na 2 vyživovacie povinnosti, ktoré mu pribudli a tieto deti majú tiež právo na primerané výživné a nie je možné ich pri rozhodovaní opomíňať. Navyše, obe deti trpia diagnózami, ktoré si vyžadujú zvýšené výdavky, či už na lekárske vyšetrenie a pravidelné pozorovanie, ako aj špeciálnu diétu.

17.2. Otec v podanom vyjadrení podrobne na stranách 6 až 9 vyčíslil prehľad jeho aktuálnych výdavkov, ktoré ohľadne bývania predstavujú sumu 3 292 eur, úvery a pôžičky 2 054 eur, výdavky na poistenie 1 630 eur, výdavky na maloletú B. sú cca 460 eur a na mal. C. od 865 až do 1005 eur kvôli jeho zdravotnému stavu. Po odpočítaní prídavku na dieťa otec uhrádza od 615 do 755 eur. Ďalej poukázal na tvorbu úspor pre mal. B. a mal. C., každému po 50 eur, ako aj na ďalšie výdavky spojené s opatrovateľským príspevkom pre starú matku maloletého G., výdavky spojené s jeho zdravotnou starostlivosťou a ošetrovaním v dôsledku popálenín. Pokiaľ ide o jeho partnerku, z dôvodu starostlivosti o maloleté deti nepracuje, poberá len sociálne dávky. Aj napriek poklesu jeho príjmov a zdravotnej indispozície je tak zodpovedný za 4-člennú rodinu a úhradu všetkých výdavkov. Otec zdôrazňuje, že na maloletého rozhodne chce hradiť výživné, avšak vo výške zodpovedajúcej bežným výdavkom a odôvodneným potrebám. Matkou vyčíslené výdavky považuje za nadhodnotenú a podľa jeho realistického odhadu nákladov, tieto sa pohybujú okolo 280 eur, na tvorbu úspor 50 eur a jeho odhad výživného vrátane tvorby úspor na jeho podiel prináleží suma 330 eur s tým, že dieťa poberá prídavky z Nemecka 250 eur a na Slovensku 30 eur. Opätovne uviedol, že žiada, aby súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh zamietol, alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Podaním zo dňa 24. 01. 2023 (č. I. 1884) matka doložila príjmy a výdavky na maloletého. Tieto vyčíslila podrobne na celkovú sumu 1 616 eur + ďalšie náklady, ktoré nie sú pravidelné. Medzi najväčšie náklady uviedla školné 450 eur mesačne, náklady na tenis, trénera 90 eur mesačne, náklady za prenájom haly 110 eur mesačne, členské v klube 20 eur mesačne. Okrem toho uviedla, že maloletý začal hrať už aj zápasy. Ďalej na angličtinu uhrádza 220 eur za semester. Na škole bolo potrebné zakúpiť učebnice na jazyky vo výške 95 eur ročne, uniforma 100 eur ročne, strava v škole 60 až 70 eur mesačne. Matka k tvrdeniam otca uviedla, že neobdržala od otca žiaden balík k narodeninám, ani na Vianoce pre maloletého. Uviedla, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani osobný automobil.

19. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania oboch rodičov boli podané včas ako oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 35 ods. 1 CSP) a po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) na odvolacom pojednávaní, na ktorom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 384 ods. 1, ods. 2 CSP zopakoval dokazovanie a podľa § 204 v spojení s § 378 ods. 1 CSP doplnil dokazovanie v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci. Dospel k záveru, že odvolania oboch rodičov boli čiastočne dôvodné a odvolacie konanie bolo potrebné pre späťvzatie návrhu v časti zverenia maloletého G. do výchovy matky a jeho zastupovaní (I.), uložení povinnosti podrobiť sa výchovnému poradenstvu (V.), plnení si povinnej školskej dochádzky (VI.) podľa § 369 ods. 1 a 3 CSP zastaviť a vo výrokoch II. a III. týkajúcich sa sa určenia vyživovacej povinnosti a zročného výživného, ako aj úpravy otca styku s maloletým dieťaťom podľa § 388 CSP zmeniť a rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

20. Predmetom konania je návrh matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu: G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX na čas do rozvodu. Napadnutým rozsudkom spolu s jeho opravným uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (I.). Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 250 eur mesačne od 20. 03. 2019 do 20. 07. 2020, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to sumu 900 eur k rukám matky a sumu 350 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech dieťaťa zriadi matka v lehote do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a ktorého číslo účtu je matka povinná otcovi oznámiť v lehote 3 dní odo dňa jeho zriadenia, zároveň zaviazal otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 000 eur mesačne od 21. 07. 2020, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to sumu 750 eur k rukám matky a sumu 350 eur na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech dieťaťa zriadi matka v lehote do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a ktorého číslo účtu je matka povinná otcovi oznámiť v lehote 3 dní odo dňa jeho zriadenia (II.). Zročné výživné otca na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 do 31. 08. 2021 činí sumu 10 106,09 eura ako bežné zročné výživné, ktorú sumu súd povolil otcovi splácať v splátkach nasledovne:

- prvá splátka 3 000 eur splatná do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,
- druhá splátka 3 000 eur splatná do 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,
- tretia splátka 3 000 eur splatná do 90 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku,

- štvrtá splátka 1 106,09 eura splatná do 120 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Zročné výživné otca na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 do 31. 08. 2021 činí sumu 8 728,70 eura ako sporiaca zložka výživného, ktorú sumu je otec povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na osobitný účet maloletého dieťaťa zriadeného matkou (III.). Súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každý prvý plný týždeň kalendárneho mesiaca v piatok od 15:00 hod. do 19:00 hod., v sobotu a v nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že prvých 15 stretnutí sa zrealizuje v prítomnosti matky. Otec si maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska maloletého dieťaťa a po ukončení styku maloleté dieťa na tom istom mieste matke včas odovzdá. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi včas odovzdať. Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom telefonicky prostredníctvom videohovoru cez aplikáciu Facetime každý týždeň kalendárneho roka s výnimkou týždňa kedy sa realizuje osobný styk otca s dieťaťom v utorok a vo štvrtok od 18:00 do 18:30 hod. s tým, že matka je povinná zabezpečiť formu kontaktu a zabezpečiť prítomnosť maloletého dieťaťa pri uvedenom technicko-komunikačnom prostriedku (IV). Súd uložil maloletému G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu a to prostredníctvom Centra pre deti a rodiny Nitra, Dlhá 913, Nitra, ktoré sa bude realizovať v rozsahu 30 hodín. Súd ukladá matke maloletého dieťaťa povinnosť zabezpečiť účasť maloletého dieťaťa na výchovnom opatrení podľa pokynov Centra pre deti a rodiny Nitra (V.). Súd určil, že maloletý G. C. B. Y., nar. XX.XX.XXXX bude navštevovať a plniť si povinnú školskú dochádzku v E. Q. Z. U. Y. E., so sídlom C. XXX/XX, U. (VI).

21. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote obidvaja rodičia. Matka do výrokov II. a III., ktoré upravovali vyživovaciu povinnosť otca k maloletému, ako aj zročné výživné a otec podal odvolanie proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, kedy sa domáhal jeho zmeny a zamietnutia návrhu, alternatívne zrušenia veci a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

21.1. Na odvolacom pojednávaní dňa 7. marca 2023 otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že pokiaľ ide o napadnutý výrok týkajúci sa zverenia maloletého do starostlivosti matky (I.), ako aj uloženia povinnosti podrobiť sa sociálnemu odbornému poradenstvu (V.) a povinnosti plniť si školskú dochádzku (IV.), na odvolaní netrvá a svoje odvolanie berie v týchto výrokoch späť.

21.2. Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znovu.

Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

21.3. Odvolací súd, vzhľadom na späťvzatie odvolania, čo do výrokov o zverení maloletého G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX do výchovy matky a zastupovaní maloletého (I.), uložení povinnosti podrobiť sa výchovnému poradenstvu (V.) a plnení si povinnej školskej dochádzky (IV.), odvolacie konanie, vzhľadom na späťvzatie odvolania otca do týchto výrokov, v zmysle § 369 ods. 1, ods. 3 CSP zastavil.

21.4. Predmetom odvolacieho konania tak zostali výroky týkajúce sa určenia vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa (II.), výrok o zročnom výživnom (III.) a výrok o úprave styku (IV.), keď úlohou odvolacieho súdu bolo preskúmanie správnosti postupu, ako aj rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

21.5. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodne, ak to majetkové pomery rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby rodiča možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade vedie súd pri určení výživného sumu výživného, ktoré je určené na tvorbu úspor a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

21.6. Slovenská právna úprava pri stanovovaní výšky výživného vychádza zo Zákona o rodine, ktorý stanovuje všeobecné kritériá, na základe ktorých súd v konkrétnych prípadoch určí výšku výživného. Neobsahuje hornú hranicu výživného, a to ani v rámci judikatúry. Pri stanovení výšky výživného súdy prihladajú predovšetkým odôvodneným potrebám oprávneného, a tak isto aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného. Obidvaja rodičia majú povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Korektívom výšky výživného sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré musia byť v konaní preukázané.

21.7. Ustanovenie § 63 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje určenie výživného na tzv. tvorbu úspor, ktoré predstavuje výnimku zo zásady spotrebného charakteru bežného výživného, hoci sa platí tiež v pravidelných časových intervaloch popri bežnom výživnom, má odlišný účel, ako aj ďalšie osobitosti, ktoré je nevyhnutné brať pri jeho určovaní súdom. Výživné určené na tvorbu úspor sa poskytuje nad rámec aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa, spravidla za účelom zabezpečenia nákladov na budúce bývanie, štúdium, či zdravotnú starostlivosť, alebo iné osobitné výdavky presahujúce bežnú spotrebu dieťaťa. Ďalším podstatným prvkom odlišujúcim výživné určené na tvorbu úspor z bežného výživného je platobné miesto a spôsob nakladania s týmito peňažnými prostriedkami. Kým bežné výživné sa platí k rukám rodiča, ktorý s ním v podstate nakladá podľa svojho uváženia, nakladať s úsporami môže výlučne dieťa, ktorému je určené, a preto sa tieto finančné prostriedky ukladajú na účet dieťaťa a ich použitie možno len so súhlasom súdu. Súd môže rozhodnúť o povinnosti rodiča platiť výživné na tvorbu úspor v zmysle citovaného ustanovenia len za predpokladu, že dospel k záveru o takých priaznivých majetkových pomeroch rodiča, ktoré okrem bežného spotrebného výživného umožňujú rodičovi platiť finančné prostriedky navyše nad rámec bežného výživného, t.j. na vytvorenie úspor pre budúce výdavky. Preto súd musí skúmať majetkové pomery rodiča, zdôvodní, že tieto pomery sú tak nadštandardné, že umožňuje tvorbu úspor nad rámec bežného výživného a súčasne musí skúmať aj existenciu odvodnených potrieb dieťaťa vyžadujúcich si určenie výživného (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 09. 12. 2015 5Cdo 101/2015).

22. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil a poukazuje na právny názor vyslovený Nálezom Ústavného súdu ČR IV. ÚS 650/15 zo dňa 16. 12. 2015, v zmysle ktorého ústavný súd konštatoval to, aby výchova k finančnej gramotnosti dieťaťa bola previazaná určitou ekonomickou realitou. Podľa názoru ústavného súdu nie je povinnosťou rodičov v priebehu obdobia, keď majú povinnosť svoje deti živiť, snažiť sa ich v maximálnej možnej miere finančne zabezpečiť aj pre ďalšiu časť života, a to ani v prípade, že by toho boli vďaka svojej majetkovej situácii schopní. Výška tvorených úspor by mala byť v zásade taká, aby umožnila dieťaťu v prvom rade štúdium a následne snáď aj zaobstaranie určitého typu „štartovného“ bývania, prípadne ďalšie racionálne výdobytky. To však pochopiteľne nebráni rodičom v tom, aby dobrovoľne podľa svojho uváženia zvolili na zabezpečenie svojho potomka prístup komfortnejší. Ústavný súd vychádzal pri svojich úvahách zo všeobecnej ľudskej skúsenosti, podľa ktorej zabezpečenie príliš veľkými istotami môže viesť deti vo svojom dôsledku k pravému opaku, a to deformácii základných životných hodnôt. Vytvorenie finančných rezerv, či úspor by tak malo byť v zásade také, aby dieťa neprišlo o prirodzenú životnú motiváciu nútiacu človeka „drať sa“ o svoj vlastný prospech a miesto v živote.

23. Súd prvej inštancie pri stanovení výšky výživného otca, keďže maloletý G. bol zverený do starostlivosti matky, vychádzal z jeho zárobkových možností a schopností a vyčíslil jeho mesačný príjem na sumu 13 494,58 eura mesačne brutto (keď vychádzal z toho, že otec príjem za rok 2019 a 2020 žiadnym spôsobom nepreukázal, na druhej strane však uvádzal sám svoje výdavky vo výške 7 000 eur mesačne. Odvolací súd v odvolacom konaní doplnil dokazovanie, a to vyžiadanim si a prekladom z nemeckého jazyka do slovenského daňového priznania otca za roky 2020 - 2021 a zistil, že otec je osoba podnikajúca v oblasti poisťovníctva a finančného poradenstva. Za rok 2019 dosiahol príjmy vo výške 161 935 eur a po odpočítaní dane z príjmu 35 210 eur a solidárneho príspevku 690,79 eura predstavuje

netto priemerný mesačný príjem otca suma 10 502,85 eura. Z daňového priznania otca za rok 2020 vyplynulo, že jeho príjmy predstavovali sumu 171 818 eur po odpočítaní dane z príjmu 43 865 eur a príspevku solidarity 2 190 eur predstavoval jeho príjem sumu 10 480,25 eura a v roku 2021 dosiahol otec príjmy 166 254 eur brutto, po odpočítaní dane vo výške 41 072 eur a príspevku solidarity 2 038 eur predstavoval jeho príjem 10 259,86 eura. Zárobok matky za roky 2021 - 2022 predstavoval priemerný mesačný príjem 857 eur a za mesiace január až marec 2023 predstavoval jej príjem priemerne 1 026 eur netto za mesiac.

24. Otec deklaroval svoje náklady za roky 2019 - 2020 v celkovej výške 1 615,19 eura (nájom 1 280 eur, televízia + mobil 236,69 eura, elektrická energia + plyn 46 eur, TV 52,50 eura, ako aj ďalšie náklady spojené s prenajímaním si kancelárie a leasingom troch motorových vozidiel v celkovej sume 1 879,83 eura). V priebehu odvolacieho konania otec podaním zo dňa 06. 12. 2022 (č. I. 182 spisu) oznámil aktuálne výdavky, ktoré má, a to výdavky na bývanie v sume 3 292 eur, úvery, pôžičky 2 054 eur, výdavky na poistenie 1 630 eur a výdavky spojené s maloletými deťmi B., ktoré vyčíslil na sumu 460 eur a na maloletého C. od 865 eur do 1 005 eur kvôli zdravotnému stavu maloletého. Otec v priebehu konania poukazoval na to, že okrem maloletej dcéry B., ktorá sa mu narodila z partnerského vzťahu, narodená dňa 21. 07. 2020, mu pribudla aj ďalšia vyživovacia povinnosť, a to k maloletému C., nar. dňa XX. XX. XXXX.

Matka podaním zo dňa 24. 01. 2023 (č. I. 1884) vyčíslila mesačné náklady na maloletého na sumu 1 616 eur, pričom podstatná čiastka z tejto sumy predstavuje školné vo výške 450 eur mesačne, ako aj platenie trénera tenisu 90 eur, prenájom haly 110 eur, ako aj ďalšie náklady uvádzané matkou. Odvolací súd po preskúmaní matkou uvedených nákladov považuje za potrebné uviesť, že viaceré náklady na maloletého považuje za nadhodnotené, že súd určuje výživné na dieťa vo veku 10 rokov, pričom náklady na maloletého vyčíslené matkou v sume 1 616 eur predstavujú tak vysokú sumu, ktorá v niektorých domácnostiach na Slovensku musí pokryť aj potreby dvoch dospelých osôb, prípadne aj maloletého dieťaťa. Je potrebné zdôrazniť, že výška nákladov, ktoré matka uvádza a ktoré súd nespochybňuje, že ich vynakladá na maloletého, sú vždy ohraničené možnosťami a schopnosťami povinnej osoby. Náklady, ktoré matka vynakladá na maloletého by mali zodpovedať predovšetkým jeho odôvodneným potrebám a výška týchto potrieb by mala byť previazaná aj s určitou ekonomickou realitou, aj keď pri stanovovaní výživného súd vždy musí prihliadať na najlepší záujem maloletého dieťaťa, tento najlepší záujem nie je možné zúžiť len na stránku materiálneho zabezpečenia, ale je potrebné ho vnímať ako výsledok vyvažovania materiálnych, ale aj nemateriálnych hodnôt.

25. Pokiaľ súd prvej inštancie stanovil vyživovaciu povinnosť otca ako osoby povinnej prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1 250 eur mesačne od 20. 03. 2019 do 20. 07. 2020 sumou 900 eur a sumou 350 eur na osobitný účet maloletého, ktorá suma bude predstavovať tvorbu úspor a následne od 21. 07. 2020 sumou 750 eur na bežné výživné a sumou 250 eur na osobitný účet maloletého, keď súd prvej inštancie zohľadnil pribudnutie otcovi vyživovacej povinnosti k maloletej B., narodenej 21. 07. 2020, odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v týchto výrokoch za vecne správne, ktoré takto stanovená výška vyživovacej povinnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedala majetkovým schopnostiam a možnostiam otca, ako aj odôvodneným potrebám a veku maloletého dieťaťa, ktorá výška výživného bude primeraná a postačujúca na pokrytie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Tieto potreby sčasti sú síce vyvažované osobnou starostlivosťou matky, avšak sčasti je matka povinná prispievať na potreby maloletého aj zo svojho príjmu, pričom časť výdavkov je pokrytá jej rodinnými prídavkami, ktoré matka poberá tak z Nemecka, ako aj na Slovensku.

26. Za podstatnú zmenu pomerov na strane otca považoval odvolací súd pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti otca k maloletému synovi C., narodenému dňa XX. XX. XXXX, ktoré maloleté dieťa pochádza z partnerského vzťahu otca s jeho partnerkou Y. E., ktorá z dôvodu starostlivosti o dve maloleté deti poberá od štátu dávky vo výške 442,98 eura a 2x 250 eur rodinné prídavky na dve maloleté deti. Odvolací súd uznal zvýšené výdavky otca na maloletú B., ktorá trpí intoleranciou, čím je odkázaná na špeciálne stravovanie a starostlivosť o pokožku, ako aj na zvýšené výdavky na maloletého C., ktorý má diagnostikovanú srdcovú vadu, u ktorého otec uvádzal náklady z dôvodu pravidelných lekárskeho kontrol, liekov a špeciálnej starostlivosti, ktoré náklady sa pohybujú v rozmedzí od 865 eur až do 1 005 eur mesačne. Uvedenú zmenu pomerov na strane otca, ktorou je narodenie ďalšieho dieťaťa (maloletý C.), odvolací súd považoval za podstatnú zmenu pomerov na strane otca, ktorá sa musela premietnuť aj vo výške jeho vyživovacej povinnosti k maloletému G.. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyživovaciu povinnosť otca diferencoval a ju určil od 10. 05. 2022 v nižšej sume, a to v sume 900 eur, z ktorej

suma 750 eur bude poukazovaná k rukám matky na pokrytie bežného výživného na maloletého G. a suma 150 eur na osobitný účet maloletého zriadeného matkou v banke. Odvolací súd pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti na strane otca zohľadnil nie vo výške bežného výživného, keď má za to, že plynutím času a prirodzeným rastom maloletého G. sa zvyšujú jeho náklady nielen so stravovaním, zabezpečením ďalších potrieb, či už oblečenia, obuvi, ako aj s prihliadnutím na nárast životných nákladov, preto sumu bežného výživného vo výške 750 eur odvolací súd ponechal v nezmenenej výške, avšak pribudnutie vyživovacej povinnosti otca zohľadnil v šetriacej zložke, ktorú určil sumou 150 eur, keďže takáto suma je primeraná zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca, ktorý popri vyživovacej povinnosti k maloletému G. musí zabezpečiť výživu aj dvoch ďalších svojich detí z terajšieho vzťahu. Výživa maloletého G. tak bude zabezpečená bežným výživným vo výške 750 eur zo strany povinného otca, rodinnými prídavkami 220 eur z Nemecka a 30 eur, ktoré matka poberá na Slovensku, toho času 60 eur, a určitou čiastkou je povinná na výživu maloletého prispieť aj samotná matka. Takto určené výživné podľa názoru odvolacieho súdu je primerané odôvodneným potrebám maloletého, ako aj schopnostiam, možnostiam otca, vychádzajúc z jeho majetkových pomerov, ako aj zohľadňujúc dve ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré mu pribudli v priebehu konania.

27. Odvolací súd vyčíslil ročné výživné otca na maloleté dieťa za obdobie od 20. 03. 2019 do 31. 05. 2023, vzhľadom na dátum rozhodovania odvolacieho súdu, pričom výživné je splatné vždy do 15. dňa v mesiaci, keď za mesiac jún 2023 ešte výživné nebolo splatné. Zročné výživné vyčíslil na sumu 11 391,41 eura, keď zohľadnil zaplatené výživné zo strany otca vo výške 557 eur mesačne, ktoré platil do konca mája 2020, od 01. 06. 2020 otec platil na výživu maloletého G. sumu 405 eur a od decembra 2021 otec platí na výživnom sumu 750 eur mesačne. Zameškané výživné súd povolil splácať v štyroch splátkach tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, a to z dôvodu, že zameškané výživné je v značnej výške, pričom musel zohľadniť aj výšku príjmu otca, jeho výdavky a ďalšie vyživovacie povinnosti.

28. Zročné výživné otca na maloletého G. za obdobie od 20. 03. 2019 do 31. 05. 2023 odvolací súd vyčíslil na sumu 12 929,01 eura, ako sporiacu zložku, keďže otec z titulu tvorby úspor nezaplatil žiadnu sumu, uvedenú sumu z titulu zročného výživného odvolací súd povolil otcovi zaplatiť do jedného roka od právoplatnosti rozsudku na osobitný účet dieťaťa, ktorý zriadila matka v banke. Dlhšiu lehotu odvolací súd prihliadol na výšku zostatku zročného výživného, ktoré predstavuje sporiacu zložku, ako aj na vyčíslený nedoplatok na zročnom bežnom výživnom, ktoré rozdelil do štyroch splátok.

29. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom matky, ktorá v priebehu celého konania namietala, že narodenie ďalšieho dieťaťa nie je dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti. Pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti povinného rodiča je podstatnou zmenou pomerov na jeho strane. Táto sa musí premietnuť aj do výšky výživného a výživné musí byť určené tak, aby zabezpečovalo pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa, ku ktorému sa určuje výživné, ale aj potrieb ďalších detí, ku ktorým má otec ako osoba povinná z titulu výživného vyživovaciú povinnosť. Pribudnutie ďalších vyživovacích povinností na strane otca, keď jeho partnerka poberá iba štátny príspevok, musí byť zabezpečená aj voči týmto deťom a nie je možné, aby vyživovacia povinnosť jednému dieťaťu bola zabezpečená v takom rozsahu, že zabezpečovanie vyživovacej povinnosti k ďalším deťom bude na ich úkor. Všetky deti, ku ktorým má osoba povinná z výživného zabezpečovať vyživovaciú povinnosť, sa majú právom podieľať na životnej úrovni svojich rodičov primerane ich veku a odôvodneným potrebám, avšak na druhej strane aj schopnostiam a možnostiam povinnej osoby.

30. Pokiaľ odvolací súd preskúmaval výrok o úprave styku otca s maloletým dieťaťom (IV.), v podstate s upravenou úpravou styku otca s maloletým súhlasil s tým, že tento rozšíril na každý nepárny týždeň kalendárneho roka v piatok od 15.00 hod. do 19.00 hod., v sobotu a nedeľu od 09.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že prvých 15 stretnutí sa bude realizovať v prítomnosti matky. Pokiaľ ide o oprávnenie otca stýkať sa s maloletým dieťaťom telefonicky prostredníctvom videohovoru cez aplikáciu Facetime, tento upravil každý párný týždeň v roku v utorok a vo štvrtok od 18.00 hod. do 18.30 hod. s tým, že matka je povinná zabezpečiť formu kontaktu a prítomnosť maloletého dieťaťa pri uvedenom technicko- komunikačnom prostriedku.

31. V prípade, keď súd rozhoduje o úprave styku, je potrebné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnou mierou starať sa a podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, s čím korešponduje aj právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov, a preto, ak je rozhodnutím súdu zverené do starostlivosť jedného z rodičov, potom by tomu dieťaťu malo byť umožnené stýkať sa

s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takéto usporiadanie sa viedlo v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného dostatočne silného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané.

32. Kontakt rodičov s maloletým dieťaťom je tak významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý zákonodarca riešil právnou úpravou styku rodičov s ich maloletými deťmi; považuje ho za neoddeliteľnú súčasť rodičovských práv a povinností dieťaťa upravených v Zákone o rodine. Zákon zasahuje do úpravy styku rodičov s dieťaťom len špecificky neštandardne v situácii, a to najmä v prípadoch, keď rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú; ide najmä o prípad rozvodu rodičov s maloletými deťmi. Právna úprava pripúšťa, že rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom. Zákon tak preferuje dohodu rodičov o úprave styku s maloletým dieťaťom. O styku rodičov s maloletým dieťaťom rozhodne súd vtedy, ak sa rodičia o tejto otázke nedohodnú. Zákon nepredpisuje rodičom obsah dohody o úprave styku s maloletým dieťaťom a nepredpisuje pre túto dohodu žiadne náležitosti a neukladá ani žiadne obmedzenia, ako ani nepredpisuje obsah výroku rozhodnutia súdu, ktorým tento rozhodne o úprave styku rodičov s maloletým dieťaťom, ani ho iným spôsobom v jeho rozhodovaní o tejto otázke nijako neobmedzuje. Ak nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, avšak s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Ústavný súd už vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. PL ÚS 26/05 vyslovil právny názor, že právna úprava styku rodičov s ich maloletými deťmi nevedie k obmedzeniu práv rodičov, ale práve naopak, prostredníctvom tejto úpravy sa prispieva k ich garancii, a preto nemôže byť v nesúlade s čl. 41 ods. 4 Ústavy.

33. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že styk otca s maloletým bol doposiaľ upravený uznesením Okresného súdu Bratislava I. pod č. k. 2P/43/2019-84 zo dňa 06. 01. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/12/2020-368 zo dňa 05. 03. 2020 tak, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletým G. C. B. Y. každý párnny týždeň v kalendárnom roku v sobotu a v nedeľu v čase od 10.00 hod. do 17.00 hod. Zároveň otcovi bolo zakázané opustiť územie Slovenskej republiky s maloletým bez súhlasu súdu až do právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že osobné stretnutia otca s maloletým od marca 2020 sa osobne nerealizovali, realizovali sa iba prostredníctvom videohovorov, avšak aj táto komunikácia bola značne problematická. Určite aj časový odstup, keď sa styk otca s maloletým nerealizoval, malo negatívny vplyv na vzťah otca s maloletým. Súd sa svojim rozhodnutím rozhodol „znormlizovať“ tento vzťah nariadením výchovného opatrenia, prostredníctvom ktorého za súčinnosti všetkých zúčastnených sa môžu tieto vzťahy tak rodičov, ale aj vzťah otca k maloletému stabilizovať a postupne napraviť. Výrok rozsudku o nariadení výchovného opatrenia nadobudol právoplatnosť, preto Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra podnikol všetky kroky preto, aby sa sociálne poradenstvo na úrovni poskytovania informácií mohlo realizovať a mohlo byť tlmočené, pričom prvé stretnutie sa má realizovať dňa 09. 06. 2023 v priestoroch CDR Nitra. Tak, ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd zohľadnil tú skutočnosť, že vzťah maloletého s otcom je narušený, dieťa je upnuté na svoju matku, ktorá zabezpečuje starostlivosť o maloletého od rozchodu rodičov v roku 2018, preto bude vhodné a v prospech dieťaťa, aby prvých 15 stretnutí sa zrealizovalo v prítomnosti matky, keďže dieťa bez jej prítomnosti odmieta styk. Za stavu, že sa bude súčasne realizovať aj výchovné opatrenie, je potrebné vyvinúť maximálne úsilie zo strany oboch rodičov, aby došlo k zlepšeniu komunikácie, vyvarovania sa nevhodných vyjadrení na adresu toho-ktorého z rodičov, a to už vôbec nie v prítomnosti dieťaťa, a zároveň zo strany otca urobiť všetko pre to, aby dokázal obnoviť väzbu medzi ním a maloletým, ktorá je v súčasne dobe narušená. Otec musí prejavovať skutočný záujem o potreby, záujmy, ale aj túžby maloletého a takto s ním aj viesť komunikáciu, prípadne s ním hovoriť o tom, ako si maloletý predstavuje tráviť čas realizovania styku, pričom na druhej strane matka, ktorá má právo byť prítomná pri prvých 15 stretnutiach otca s maloletým, musí tento program otca s maloletým rešpektovať a ovplyvňovať ho iba v pozitívnom slova zmysle. Jej povinnosťou je maloletého na styk nielen pripraviť, ale viesť ho k tomu, aby sa dieťa na styk s otcom tešilo, bolo naň pripravené a cítilo v ňom iba pozitívne emocionálne očakávania.

34. Záverom odvolací súd na adresu matky považuje za potrebné uviesť, že otec má nielen svoje povinnosti, čo je v danom prípade plnenie vyživovacej povinnosti, ale má aj svoje práva, preto je povinnosťou matky urobiť všetko v najlepšom záujme maloletého, tohto pripraviť nielen po materiálnej, ale aj psychickej stránke tak, aby sa stretnutia s otcom realizovali, maloletý sa na tieto stretnutia postupne začal tešiť, avšak k tomuto všetkému je nevyhnutná sebareflexia každého z rodičov a spoločné vyvinutie aktívnej spolupráce za tým účelom, aby stretnutia otca s maloletým sa skutočne realizovali,

boli v prospech maloletého a nezostali upravené len v písomnej podobe tohto rozsudku. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd mal za to, že navrhovaný styk v takom rozsahu, ako ho navrhoval otec, je v prospech maloletého dieťaťa. Postupnou realizáciou tohto styku by mohlo dôjsť k napraveniu a znormlizovaniu vzťahu otca s maloletým, ktorý je nevyhnutný pre zdravý vývoj maloletého dieťaťa do budúcnosti.

35. Z obsahu spisu vyplynula aj tá skutočnosť, že manželstvo rodičov maloletého bolo rozvedené rozhodnutím Okresného súdu v Mníchove pod sp. zn. 564F/7196/19 ku dňu 14. 07. 2022. Na Okresnom súde v Nitre prebieha konanie ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému G. C. B. Y., nar. XX. XX. XXXX, na čas po rozvode, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 11P/218/2022.

36. Úprava obsiahnutá v tomto rozhodnutí o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu stratí účinnosť právoplatnosťou výrokov týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Zánik účinnosti tejto úpravy nemožno viazať na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva, keďže výrok o rozvode manželstva a výrok o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode majú samostatný skutkový základ, preto nemožno vyvodiť, že by museli nadobudnúť právoplatnosť súčasne (Nález Ústavného súdu SR z 23. 01. 2020, II. ÚS 271/2019). Z uvedených dôvodov odvolací súd vo výroku tohto rozsudku uviedol, že tento rozsudok, ktorý upravuje vyživovaciu povinnosť otca a styk otca s maloletým, bude platiť do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/218/2022 vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode.

37. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CMP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).